

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Ioanni Bervitio S. P. D. Avgvstam. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69598)

quidem, te amare, me amari. quid hoc rei est? me contemni à VITO? non purassem. tamen si ita sit, etiam mone me contemni, & amantem, & elicientem literas, & promittentem operam, & offerentem studia. ô stultum TURNERVUM, qui sic amat; ô ingratum VITVM, qui sic amatur. sed nolo esse querulus. quãquam si sum querulus, vides amorem, qui siue queratur, siue taceat, ita ardet, vt malit queri, quã tace-re. soleat tamen aliquando tacere, ne videatur queri. sed silentio volo te posthac excitare ad scribendum, cum literis nõ possim inuitare: ac ne in literis fortasse fit tadium, erit breuitatũ quoddam quasi silentium. Vale, ama, rescribe. Ingolstadtij.

ROBERTVS TURNERVS

IOANNI BERVITIO S. P. D.

AVGVSTAM.

XIX.

Cæci sunt (mi BERVITI) & duces caecorum, qui ex Aristotelis aut Platonis umbraculis non ita pridem prodeuntes in mundi quendã quasi solem & pulverem, omni orationis vehementia, tanquam contento arcu, conantur hominibus imprimere, nihil esse tetrius curiositatis labe. narrant isti quidem probabilia, quia pulchrè; sed narrant malè, quia perniciofa. nam curiositas in multis labe nõ est, virtus est.

y z

vin

vin' videre? nisi sint in Repub. qui hominum tentem
 ingenia, gustent venas, indagent intimos sensus, late-
 bit semper perniciosè vel illud putidum, quod debet
 resecari à Magistratu; vel hoc deforme, quod solet ir-
 videri à Satyrico. quare cum Magistratus esse nō pos-
 sim, Satyricus esse possim, volui quemadmodum reli-
 quis omnibus in locis, sic Augustæ maximè in Comi-
 tiis esse curiosus. volui irrepere, volui irrumperè in in-
 timas aulas Principum, volui videre omnia, vt omnia
 librarem, & ad iustitiæ normam præclare exigere.
 qua mea vel curiositatis diligentia, vel diligentia cu-
 riositate acquisivi materiæ Satyræ acrem, volupta-
 tis mellitam, vtriusque vberem. nam vix cœperam
 obire Principum aulas, cum videam hereticum illum
 mundum administrari à stultis. in Catholicis aulis
 inueni Vitellios, Furios, Camillos, Senecas, qui fron-
 te, verbo, fide, literis tuerentur locum. in aliis? extra
 paucos viros, Principes illos & Deos, putato lustra,
 popinas, officinas, malarum artium, scedarum libidi-
 num, fraudum insanarum. etiam heretici missi no-
 stris aulis, Iesu bone, in pulchro corpore quàm scedi-
 nauit? etiam in illis secretioribus, quæ partim videba-
 mus stulta, partim gemebamus flagitiosa, nonne vi-
 des materiem pulchram? ego video, gaudeoq; toto
 pectore, me ex illis iam scopulis & vadis in quendam
 quasi portum confugisse orti, quod habet laboris fru-
 ctum; negotij, quod habet quietis suauitatem. vnde
 quasi ex specula intuens has stultitias, miseras, st-

des, institui Satyræ in aulam ab antiqua forma degenerantē, atq; ita institui, vt si legeres principij paradoxa, planè mirareris in felle mel, aut potiùs in melle quoddam quasi fel. neq; hoc dico, vt ex argutulo hoc genere libem mihi ingenij laudem, sed vt videas aulas illas stultè ineptas, quæ Turneros etiam possint cudere argutos. ac ne mireris, orationem de Satyræ tam altè repeto, non vt tibi obiiciam mei studij quãdam speciem (lusus enim hic est, non studium) sed vt ipse tibi caueas ab hoc aculeo. nam de Protonotariatus honore curando virtuti & doctrinæ nostri Vischeri si mihi aulicus sis, id est, quam mihi dedisti fidem, si non liber es, iuro tibi Satyræ Deos Momos & Mimos, quò es minor homo, eò eris Satyræ huius maior pars. non te, vt reliquos, mordebo aut vram, sed delumbabo, & exossabo, aut si quid grauius ex Plauto meo possim eruere ad te perdendum. audin' sis mihi BERVITIVS hac in re, per fidem tuam, per amorē meam: facq; expediendo quàm citissimè, te vt amem candidus non pungam callidum. ille, quem cupio ornandum, vir est multi vsus, doctrinæ multæ, expers naui, & exceptione superior, vt Cardinalis si quem vellet ornare, hunc deberet ambire, quē ornet. huius rei has literas volo esse testes, testes in terra, testes in cælo. confirmo sapius, vt si necesse sit, tu id iterum meo periculo testeris, iuros scripsi ad Minutium, sed paucis, vt ad virtutem honestandam conferat operam. promisit. tu virgo hominem, siue currat, siue subsistat. nam nihil est.

quod cupiam magis, quàm hūc ornari, mea, tua, illius
opera. Vale. &, quicquid est, rescribe.

ROBERTVS TURNERVS
MINVTIO A MINVTIIS S. P. D.

AVGVSTAM.

XX.

PRius amāram, quàm videram te, quanquam vt
me indicem, vix videram te, cum cœperim cogita-
re, vel te esse Minutium, vel ad tuam normam fictum
esse eum, quem amabam, sed ignorabam Minutium,
nam colores illi, quibus Minutium mihi pinxerat &
polierat Beruitius, ita cōgruebant cum tuis moribus,
vt planè statuerim vel Minutium esse Deū aulicum,
vel te esse aulicum Minutium. illa lenitas vocis, faci-
litas morū, ingenuitas vultus, consuetudo cum doctis,
gratia apud omnes planè loquebantur eum, quē Ber-
uitius prædicabat, sed tamē nec tam bene prædicabat
ille, nec tam rectè diuinaram ego, vt auderem inuola-
re in tuum sinum: ita sum vel natura subrusticus, vel
disciplina non aulicus. nosti ex Cicerone, qui Cicerone-
nem concoxisti, plus esse constantiæ in literis, quàm
fronte verecundorum, nam quæ pudet mutire coram,
illa literis non pudet exigere, & importunius effla-
gitare, quare si fortè aduerteris importunum flagita-
torē, concede humanitati tuæ, quod nolles fronti meæ.